

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendivm Totivs Tractatvs De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

2. Ignorantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

Hora Canonica.

1 Omittens recitationem horarum canonarum habens ordines, & beneficium, tene-
tur confiteri circumstantiam beneficij, lib. 9.
disp. 15 nu. 5. & 6.

2 Ordinatus metu, nolens uti ordine, non
teneatur recitare horas canonicas, li. 7. *disp. 29.*
nu. 7. Idem dicendum de ordinato infanti, do-
nec post legitimam ætatem ratificet ordinem.
Si ratificata ordine, non erit integrum sibi re-
silire, *l. 7. disp. 30. n. 12. & 13.*

3 Initiati sacris, vel professi cum quibus di-
spensatum est, ut in eant matrimonium, ten-
etur recitare horas canonicas, dum habitum no
mutant; secus, si mutent, & induant sacerdotalē,
lib. 8. disp. 8. nu. 11..

I.

Ieiunium.

1 Ieiunium licetē frangitur, quando vir non
potest aliter reddere debitum. Item excu-
satur vir à ieiunio, ne reddatur deformis. Itē
ob præceptum viri iubentis soluere præceptū.
Idem de fœmina volente nubere, ne fiat de-
formis, *lib. 9. disp. 3. à nu. 10. usque ad 13.* Item
excusantur à ieiunio viri, & fœminæ sexage-
narij, *lib. 7. disp. 32. nu. 17.*

Ignorantia.

1 Ignorantia quælibet etiam crassa, dum-
modo non temeritas, excusat, quando textus
dicit, si quis ausus fuerit, vel præsumpscerit, *l. 3.*
disp. 48 nu. 7..

L. 4.

2 Igno-

2 Ignorans inuincibiliter verè obligatur lege sufficienter promulgatâ. Et aliud est non obligari lege, & aliud excusari à legis transgressione, lib. 9. disp. 32. nū. 2. ¶ 3.

3 In foro externo duobus mensibus à legis promulgatione transactis, iure optimo præsumitur illius scientia; unde ignorantia allegati incumbit onus probandi. Non probaturam iuramento; in foro tamen conscientia simplici assertione, lib. 9. disp. 32. nū. 4. ¶ 5.

4 Ignorantia legis excusat à pœna ipsius quando actus nullo alio iure vetitus erat, lib. 9. disp. 32. nū. 6..

5 Ignorantia excusat ab excommunicacione, siue lata sit à constitutione Episcopali, siue Pontificia, quamuis actus sit iure naturali, & diuino prohibitus, lib. 9. disp. 32. à nū. 7. usque ad 11. Item si sciatutius, & ignoretur excommunicatione, non incurritur excommunicatio, ibid. nū. 13. ¶ 14. At ignorantia iuris non excusat in foro externo, ibid. nū. 10.

6 Ignorantia non excusat ab irregularitate orta ex significatione, excusat tamen ab irregularitate ex delicto, suspensione, interdicto, cæterisque pœnis, ignorantia iuris positivæ imponentis, libr. 9. disputat. 32. à num. 15. usque ad 17..

7 Quando in noua constitutione reseratur absolutio alicuius peccati in odium illius, ut fecit Xistus V. contra malè promotos ad ordines, ignorans eam constitutionem inuincibiliter

biliter; non incurrit hanc reservationem, quāvis se delinqueret norit, lib. 9. disp. 32. nū. 18.

8. Ad incurendas omnes censuras, etiam irregularitatem, non sufficit scientia iuris positionis prohibentis, sed requiritur ipsius poenae scientia; secus in alijs poenis, lib. 9. disp. 32. nū. 20. & 21.

9. Ignorantia facti, aut qualitatis facti, pro quibus pena imponitur, excusat a pena, licet ignorans det operam rei illicitae. Hinc tamen excipe irregularitatem ex homicidio casuali, ut clericus det operam rei illicitae interdicto si ob periculum homicidij, si adhibita diligentia, ut vitetur, sequatur, manet irregularis vacans culpā, l. 9. disp. 32. nū. 23. 24. & 25.

10. Volens percutere Petrum clericum, si errore percutiat Paulum clericum, est excommunicatus credens esse Petrum. Secus dicendum, si nullo modo voluit Paulum percutere, sed solum cassi transfeuntem projiciens petram illum cecidit; aut percussit, qua Petrum volenter percutere, & nullo modo Paulum, l. 9. disp. 32. nū. 27.

11. Cædens laicum; quem clericum esse putabat; non est excommunicatus, lib. 9. disp. 32. nū. 28. Item non requiritur dolus ad incurendam excommunicationem latam contra percussores clericos, sed sufficit ignorantia crassa, & data culpa. Id est si percussor videat vestes clericales, & tonsuram, aut barbam tonsam, nisi esset consuetudo, ut laici tonsuram deferant, lib. 9. nū. 41. & 42.

12. Igno-

12. Ignorātiā iuris; vel facti excusans à mortali, excusat ab excommunicatione, irregularitate, suspensione, & interdicto, & alijs penitentiis, dummodo non sit crassa, & supina, lib. 9, disp. 32. nū. 29. & 31.

13. Ignorantia quantumcumque crassa, modo non sit ingens temeritas, vel affectata, excusat, quando imponitur pœna faciéti scienter, vel ei qui ausus fuerit, vel ausu temerario fecerit, vel præsumperit, l. 9. disp. 32. à num. 35. usque ad 40. Item ignorantia crassa non sufficit, quando dolus requiritur, ibid. n. 36.

14. Ignorantia crassa & supina est illa, quæ ex lata culpa in adhibenda diligētia procedit. Item lata culpa constituens ignorantiam crassam est; quando ignorans aut nullam, aut valde modicam adhibuit diligentiam, ut sciret, quod nosse tenetur li. 9. disp. 32. nū. 32. & 33.

15. Ignorantia matrimonij inter consanguineos, & affines, vel aliud impedimentum dirimens habentes, ne eius taciturnitas matrimonij reddat dispensationem subreptitiam, debet esse quantumuis crassa, modo non sit ingens temeritas. Nec satis est ad malam fidem scientia practica, & quando matrimonij fuit præmissis denuntiationibus ignoranter contractum, ignorantia iusta ac probabilis præbet causam iustæ ac facilitoris dispensationis. Secus si fuit contractum non præmissis denuntiationibus, sed neglectis. Et non sufficit ignorantia ex parte unius, sed requiritur ex parte viri usque,

lib.

lib. 8. disp. 25. à nu. 25. usque ad 32.

16 Scientia; & ignorantia; & quæ in animo consistunt, probantur iuramento partis, lib. I. disp. 61. fine, & melius l. 3. disp. 15. nu. 8.

Impedimentum.

1 Ipsi contrahentes interrogati ab Ordinatio, tenentur manifestare impedimentum, quævis occultum sit. Idem de promouendo ad ordinis, & licet infamatorium sit. Itē iudex potest interrogare obtinetes dispensationem in consanguinitate, an se cognoverint. Secus si dispensatio sit pro foro interiori, li. 3. tota d. 14.

2 Quando impedimentum est tantum impediens etiam iure naturali, (ut votū simplex castitatis, & sponsalia) & metus incutitur non in odium fidei, & cadit in virum constantem, contrahere solum matrimonium nulla culpa est, sineatur vero animo; si ficto, venialis. At illud consummare est mortale, licet metus cogat ad consummationem. Non caret tamen probabilitate, nullam esse culpam. Et idem dicendum, si sit impedimentum dirimens, lib. 7. disp. 5. à nu. 2. usque ad 4.

3 Impedimenta dirimentia matrimonium, attento iure antiquo sunt 12 quibus sunt additio duo statuta iure novo Trid. & sic sunt nu. 14. quæ his versibus continentur, lib. 7. disp. 7. à nu. 1. usque ad 4.

Error, Conditio, Votum, Cognatio, Crimen,
Cultus disparitas, Vis, Ordo, Ligamen, Honestas.
Si fortis Affinis, si forte coire nequobis.

L. 6.

Sipm.